

Erkki Juhani
Silvonen

20.5.1935–9.9.2017

**JUHANI LEIKOLA
OLLI TAMMINEN
ERKKI TUKIAINEN JA
TEUVO MÄÄTTÄ**

Kirurgin pitkän uran Etelä-Suomessa ja Punaisen Ristin sotasairaaloissa tehnyt Erkki Juhani Silvonen kuoli 82-vuotiaana 9.9.2017 Helsingissä. Hän oli syntynyt 20.5.1935 ja päässyt ylioppilaaksi Jyväskylän lyseosta 1956.

Silvonen valmistui lääkäriksi Helsingissä 1965. Jo opiskeluajoista lähtien kirurgia oli hänen intohimonsa. Palveltuaan ensin Hyvinkään seudun sairaalassa ja sitten HYKS II kirurgian klinikassa hän sai kirurgian erikoislääkärin oikeudet 1972. Erikoislääkärin ura alkoi Hyvinkäällä ja jatkui Jorvin sairaalassa. Hän siirtyi Riihimäen aluesairaalan kirurgian ylilääkäriksi 1985 ja jäi eläkkeelle 1998.

Kirurgina ja esimiehenä Silvonen oli avoin uustuksille. Hän käynnisti Riihimäellä jo varhain niin päiväkirurgisen toiminnan kuin sappileikkaukset tähyystoimenpiteinä. ”Leikkaukseen kotoa” -käytäntö otettiin tavaksi jo paljon ennen kuin se yleistyi laajemmin Suomessa. Ylilääkärinä hän oli työtoveri ja ystävä huomioiden koko henkilökunnan.

Silvonen hakeutui Suomen Punaisen Ristin kansainväliseen avustushenkilöstöön 1979. Tosi-

toimiin hän joutui 1980 Thaimaan ja Kamputsean rajalla. Punaisen Ristin kansainvälisen komitean (ICRC) komennukset veivät hänet Pakistaniin, Libanoniin, Afganistaniin, Palestiinaan ja lopuksi jo eläkkeelle jäätyään Balkanille.

Sotakirurgia kiehtoi kokenutta, toimintaan tottunutta käytännön kirurgia. Sodan kokemukset ja rankat ihmiskohtalot koskettivat häntä. Hän aisti myös kauneuden, ja Kabulin suloisia lapsia hän kuvaili kukkasiksi. Toisaalta hän tunsi myös tuskan ja pahuuden. Julmuudet Bosniassa keskellä Eurooppaa koskettivat häntä syvästi.

Ystävämme Erkki harrasti koripalloa, sukellusta ja laskettelua. Erikoistumisvuosina ja sen jälkeenkin kirurgin työ oli kuluttavaa. Harrastukset ja etenkin perhe, vaimo ja kolme lasta, toivat helpotusta raskaisiin työviikkoihin. Hän nautti aidosti myös lapsenlapsistaan. Papan avustuksella pikkukalastaja löysi kastemadot, ja sairas marsu sai kirurgikuljetuksen eläinlääkəriin.

Kesämökki synnyinseudulla oli Erkillle rakas. Hän vietti siellä viimeisen kesänsä rakkaidensa kanssa.

Rauno Vilhelmi
Luosto

22.4.1936–26.9.2017

**SEVERI MATTILA
EMERITUSPROFESSORI JA
YSTÄVÄ**

Eräs ratkaisevimmista asioista Rauno Luoston elämässä tapahtui kesällä 1966, kun thoraxkirurgian professori Olavi Peräsalo haastattelun jälkeen ilmoitti, että hänelle syyskuun 1966 alusta alkaen oli paikka kirurgian apulaislääkärinä HYKS:ssa. Professori Peräsalo ehti kuitenkin kuolla elokuussa 1966 ennen Luoston tuloa Helsinkiin. Tästä lähtien hänen uransa oli ohjelmoitu loppuiksi eteenpäin. Rauno Luoston kliiniset taidot ja elämänasenne takasivat sen, että klinikan johto saattoi katsoa hänen kuuluvan pysyvään miehitykseen.

Rauno Luosto valmistui kirurgierikoislääkäriksi 1967, thoraxkirurgiksi 1970, lääketieteen ja kirurgian tohtoriksi 1972, kirurgian dosentiksi 1979. Klinikassa hän hoiti apulaisopettajan, apulaisyli-lääkärin ja lopulta osastonylilääkärin virkaa. Näistä poikkeavana hän toimi välivuodet 1970–72 Lahden kaupunginsairaalassa ja apulaisopettajakautenaan vuoden Münchenissä Grosshadernin sairaalassa professori Werner Klinerin oppilaana.

Rauno Luosto oli sekä hyvä klinikko että kirurgi, myös esimerkillinen kollega ja lääkäri. Lu-

kuisat olivat hänen hoitoonsa hakeutuneet potilaat. Hän oli yksi meistä neljästä kirurgista, jotka professoori Pekka Tala valitsi aloittamaan sydämensiirrot Suomessa. Hän aloitti ensimmäisenä Suomessa keuhkovaltimoiden endarterektomiat. Hän oli myös yksi meistä, jotka aloitimme yksityiset sydänleikkaukset Helsingin Diakonissalaitoksella. Rauno Luoston arvostusta lääkärinä kuvastaa hyvin se, että Helsingin Lääkärikeskuk-sen perustaja ja omistaja Juhani Aho kuljetti hänet omalla autollaan hänen viimeiseltä vastaan-otoltaan kotiin.

Musiikki oli keskeisellä sijalla Luoston perheen elämässä. Hän rakensi itse viuluja ja selloja. Perheen nuorin Panu Luosto voitti aikoinaan nuorten sellistien valtakunnallisen kilpailun.

Raunon käden taidot eivät rajoittuneet vain kirurgiaan ja viulunrakennukseen. Hirvensalmelle saareen hän rakensi umpimetsästä kesäpaikan, jossa hän saattoi viettää miltei täydellistä oma-varaiselämää. Kesäpaikka oli hänelle rakas.

Raunoa jäävät kaipaamaan lapset perheineen sekä muut hänen läheisensä ja työtoverinsa.